

ความงามของรูปทรงสะท้อนทัศนคติที่แปลกใหม่
The beauty of shape, reflect the attitude of the exotic

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2557- 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา) ประธานกรรมการ

..... กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)
..... กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

..... กรรมการ (อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)
..... กรรมการ (อาจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

..... กรรมการ (อาจารย์กฤษ งามสม)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ธนศด ศีรุจิเจริญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความงามของรูปทรงสะท้อนทัศนคติที่แปลกใหม่ The beauty of shape, reflect the attitude of the exotic
ชื่อ	นางสาวนิรชร พิรุณเนตร
รหัสนักศึกษา	54020463
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557 - 2558
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กิติติ แสงแก้ว

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์เรื่อง “ความงามของรูปทรงสะท้อนทัศนคติที่แปลกใหม่” ผลงานในลักษณะของประติมากรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัสดุผ้าในลักษณะต่างๆ และวิเคราะห์ความหมายของผ้าให้มีความสัมพันธ์กับงานศิลปะและแนวความคิดร่วมกัน ข้าพเจ้าสื่อความหมายโดยการให้ผ้าเป็นเอกลักษณ์ในผลงาน แนวคิดในเรื่องของนามธรรมให้เป็นรูปธรรม ซึ่งบอกถึงว่าเราสามารถสร้างคุณค่าจากเศษผ้าในลักษณะของศิลปะที่มีความงามผสมอยู่ บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างผ้าและครอบครัว สังคม การแปรค่า

อธิบายถึงกระบวนการทำงานเป็นผลงานในลักษณะของประติมากรรม รวบรวมข้อมูลทั้งหมด 3 ชิ้น แยกออกเป็นแต่ละบทเพื่อให้เข้าใจง่าย โดยใช้ตัวบทที่เป็นภาษาภาพ และภาษาลายลักษณ์อักษร ในการศึกษาวิเคราะห์โดยยึดแนวคิดที่ว่าเศษผ้าที่ไม่มีคุณค่า นำมาสร้างคุณค่าในเชิงศิลปะ กล่าวถึงแนวความคิดขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ภาพร่างประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจและบทสรุปของการทำงานในลักษณะของการจำแนกองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุในผลงานเพื่อให้กระจ่างถึงความเข้าใจในผลงานและสามารถนำไปศึกษา ค้นคว้า ทดลองได้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติ แสงแก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหา ตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า ขอขอบพระคุณ นาง นุชนาถ พิรุณเนตร (มารดา) ที่ทำให้ผลงานชิ้นนี้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

นิรชร พิรุณเนตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต่อสู้อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	6
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	8
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	9
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	9
3.2 กระบวนการสร้างงาน	20
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	27
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	28
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	35
บทที่ 5 บทสรุป	58
เอกสารอ้างอิง	59
ภาพผลงานศิลปะ	60
ประวัติผู้เขียน	64

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. Patterns and Repetition (3)	5
2. Patterns and Repetition (7)	6
3. Yayoi Kusama	7
4. Walking in my Mind, 2009	9
5. Pumpkin 2006	10
6. ภาพร่างต้นแบบสองมิติชั้นที่ 1.1	9
7. ภาพร่างต้นแบบสองมิติชั้นที่ 1.2	10
8. ภาพร่างต้นแบบสองมิติชั้นที่ 1.3	10
9. ภาพต้นแบบสามมิติชั้นที่ 1.1	11
10. ภาพต้นแบบสามมิติชั้นที่ 1.2	11
11. ภาพต้นแบบสามมิติชั้นที่ 1.3	12
12. ภาพร่างต้นแบบสองมิติชั้นที่ 2.1	13
13. ภาพร่างต้นแบบสองมิติชั้นที่ 2.2	13
14. ภาพร่างต้นแบบสองมิติชั้นที่ 2.3	14
15. ภาพต้นแบบสามมิติชั้นที่ 2.1	14
16. ภาพต้นแบบสามมิติชั้นที่ 2.2	15
17. ภาพร่างต้นแบบสองมิติชั้นที่ 3.1	16
18. ภาพร่างต้นแบบสองมิติชั้นที่ 3.2	16
19. ภาพต้นแบบสามมิติชั้นที่ 3.1	17
20. ภาพต้นแบบสามมิติชั้นที่ 3.2	17
21. ภาพต้นแบบสามมิติชั้นที่ 3.3	18
22. ภาพต้นแบบสามมิติชั้นที่ 3.4	18
23. เข็ม, เข็มหมุด	20
24. ด้าย	20
25. กรรไกร	20
26. ฝ้าย	20
27. กระดาษแข็ง	20

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
28. เหล็กเส้น	20
29. ภาพต้นแบบสามมิติ	21
30. เชื่อมเหล็กเส้นเป็นรูปทรง	21
31. วัดขนาดวงกลมด้วยกระดาษแข็ง	21
32. นำกระดาษที่เป็นลู่วงกลมมาวางไว้บนผ้า	22
33. นำปากกามาวาดลงบนผ้าตามกระดาษที่มีรูปวงกลม	22
34. ผ้าที่มีลายจากการวาดเป็นวงกลม	22
35. ตัดเป็นรูปวงกลมตามเส้น	22
36. นำด้ายมาร้อยกับเข็มเย็บผ้า	23
37. ใช้การเย็บที่เรียกว่า การเนา	23
38. เย็บมาบรรจบกัน นำเข็มออก	23
39. ไยสังเคราะห์	23
40. ใส่ใยสังเคราะห์ลงไปให้พอเหมาะ	24
41. ดึงปลายเชือกที่เราเหลือไว้รอดจนปิดรู	24
42. นำด้ายตรงกลางจับขึ้นมาเป็นการมัดปมเพื่อปิดรูไว้	24
43. เลือกขนาดและสีของลูกที่จะวางตำแหน่งใด	25
44. เลือกสีด้ายที่จะนำมาเย็บติดให้เป็นสีเดียวกับลูกที่กำลังติดอยู่	25
45. การติดผ้ากับโครงเหล็กทำได้โดยหันหน้าด้านที่เราต้องการจะนำเสน่อออกมา	25
46. วางสีสลับโดยเน้นไปที่องค์ประกอบศิลป์ทั้งหมด เช่น จุด เส้น สี ต่างๆ	26
47. ผลงานชิ้นที่ 1: เส้น	28
48. ผลงานชิ้นที่ 1: เส้น	28
49. ผลงานชิ้นที่ 1: เส้น	29
50. ผลงานชิ้นที่ 1: รูปทรง	29
51. ผลงานชิ้นที่ 1: รูปทรง	29
52. ผลงานชิ้นที่ 1: พื้นผิว	30
53. ผลงานชิ้นที่ 1: พื้นผิว	30
54. ผลงานชิ้นที่ 1: พื้นผิว	30
55. ผลงานชิ้นที่ 1: สี	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
56. ผลงานชั้นที่ 1: สี	31
57. ผลงานชั้นที่ 1: สี	31
58. ผลงานชั้นที่ 1: น้ำหนัก	32
59. ผลงานชั้นที่ 1: น้ำหนัก	32
60. ผลงานชั้นที่ 1: โครงสร้าง	33
61. ผลงานชั้นที่ 1: โครงสร้าง	33
62. ผลงานชั้นที่ 1: โครงสร้าง	34
63. ผลงานชั้นที่ 1: พื้นที่ว่าง	34
64. ผลงานชั้นที่ 1: พื้นที่ว่าง	34
65. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 1: ความกลมกลืน	35
66. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 1: ความหลากหลาย	35
67. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 1: ความสมดุล	36
68. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 1: สัดส่วน	36
69. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 1: ความเป็นเด่น	37
70. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 1: ความเคลื่อนไหว	37
71. ผลงานชั้นที่ 2: เส้น	38
72. ผลงานชั้นที่ 2: เส้น	38
73. ผลงานชั้นที่ 2: รูปทรง	39
74. ผลงานชั้นที่ 2: รูปทรง	39
75. ผลงานชั้นที่ 2: พื้นผิว	40
76. ผลงานชั้นที่ 2: พื้นผิว	40
77. ผลงานชั้นที่ 2: สี	41
78. ผลงานชั้นที่ 2: สี	41
79. ผลงานชั้นที่ 2: สี	41
80. ผลงานชั้นที่ 2: สี	42
81. ผลงานชั้นที่ 2: สี	42
82. ผลงานชั้นที่ 2: น้ำหนัก	42
83. ผลงานชั้นที่ 2: น้ำหนัก	43

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
84. ผลงานชั้นที่ 2: โครงสร้าง	43
85. ผลงานชั้นที่ 2: โครงสร้าง	44
86. ผลงานชั้นที่ 2: พื้นที่ว่าง	44
87. ผลงานชั้นที่ 2: พื้นที่ว่าง	44
88. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 2: ความกลมกลืน	45
89. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 2: ความหลากหลาย	45
90. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 2: ความสมดุล	46
91. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 2: สัดส่วน	46
92. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 2: ความเป็นเด่น	47
93. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 2: ความเคลื่อนไหว	47
94. ผลงานชั้นที่ 3: เส้น	48
95. ผลงานชั้นที่ 3: เส้น	48
96. ผลงานชั้นที่ 3: รูปทรง	48
97. ผลงานชั้นที่ 3: รูปทรง	49
98. ผลงานชั้นที่ 3: พื้นผิว	49
99. ผลงานชั้นที่ 3: พื้นผิว	49
100. ผลงานชั้นที่ 3: พื้นผิว	50
101. ผลงานชั้นที่ 3: พื้นผิว	50
102. ผลงานชั้นที่ 3: สี	50
103. ผลงานชั้นที่ 3: สี	51
104. ผลงานชั้นที่ 3: สี	51
105. ผลงานชั้นที่ 3: สี	51
106. ผลงานชั้นที่ 3: น้ำหนัก	51
107. ผลงานชั้นที่ 3: น้ำหนัก	52
108. ผลงานชั้นที่ 3: น้ำหนัก	52
109. ผลงานชั้นที่ 3: โครงสร้าง	52
110. ผลงานชั้นที่ 3: โครงสร้าง	53
111. ผลงานชั้นที่ 3: พื้นที่ว่าง	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
112. ผลงานชั้นที่ 3: พื้นที่ว่าง	53
113. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 3: ความกลมกลืน	54
114. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 3: ความหลากหลาย	55
115. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 3: สมดุล	55
116. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 3: สัดส่วน	56
117. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 3: ความเป็นเด่น	56
118. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชั้นที่ 3: ความเคลื่อนไหว	57
119. ชื่อผลงาน plant seed	61
120. ชื่อผลงาน orchid	62
121. ชื่อผลงาน Manila tamarind	63

บทที่ 1

บทนำ

เศษผ้าเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่มองข้าม แต่จากการที่ข้าพเจ้าคุ้นเคยอยู่กับธุรกิจเย็บผ้าของที่บ้าน ทำให้ข้าพเจ้าเห็นและสนใจในเศษผ้าที่มีมาก ผ้าหรือเครื่องนุ่งห่มนั้นเป็นปัจจัย เป็นสิ่งที่มนุษย์สวมใส่เพื่อปกป้องร่างกายจากสภาวะอากาศ สภาพแวดล้อม ความปลอดภัย ความสะดวกสบาย ความสุขภาพ และเพื่อสะท้อนถึง สังคม ศาสนา วัฒนธรรม รวมถึง รสนิยมเฉพาะตัวบุคคลด้วย เสื้อผ้าบางชนิดอาจออกแบบให้สวมใส่เฉพาะเพศ ตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ใส่ไว้เพื่อป้องกันร่างกายไม่ให้ได้รับความอันตรายจากสิ่งแวดล้อมอย่างอากาศ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

เริ่มจากการที่ข้าพเจ้าเห็นธุรกิจที่บ้านคือ โรงงานเย็บผ้า การที่ซื้อผ้าปับมาตัดเป็นแพท-เทิร์นของเสื้อผ้านั้นก็จะเหลือเศษผ้าที่เหลือจากการตัด วันหนึ่งข้าพเจ้าเห็นมีคนมารับซื้อเศษผ้าเป็นประจำ ข้าพเจ้าได้ถามเขาว่าซื้อไปทำอะไร เขาบอกนำไปทำเป็นผ้าวน คือ เศษที่นำมาเย็บต่อๆ กันให้เป็นพรมเช็ดเท้า ซึ่งมันเป็นการต่อยอดจากเศษผ้าและนำไปเพิ่มมูลค่าในเชิงพาณิชย์ ได้เงิน ได้ราคา ข้าพเจ้าได้นำมาประยุกต์มาใช้ในงานศิลปะของข้าพเจ้าในที่มาของครอบครัว ธุรกิจของครอบครัว การช่วยเหลือเกื้อกูลของสมาชิกคนในบ้านในเรื่องของการกำเนิด การก่อสร้าง ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเกิดมาสิ่งเล็กๆ จุดย่อยๆ หนึ่ง นำมาประกอบสร้างรวมกันทำให้เกิดพลังของวัตถุสิ่งนั้นหรือ การรวมกันหน่วยย่อยเล็กๆ รวมกันเกิดเป็นสิ่งใหม่ขึ้นมาที่มีความน่าสนใจมากกว่าสิ่งเดิม เช่น ต้นไม้ อยู่รวมกันมากๆ จะกลายเป็นป่าไม้ หรือการส่งกล้องจุลทรรศน์พอเรามองเข้าไปมันก็มีจุดเล็กๆที่อยู่รวมกันกลายเป็นของชิ้นหนึ่งที่ดูด้วยตาเปล่าไม่เห็น ข้าพเจ้าจึงนำความเป็นธรรมชาติของสิ่งนี้มาเป็นส่วนหนึ่งของผลงาน ข้าพเจ้าเลือกใช้บางจังหวะของกลีบดอกไม้ ความอ่อนช้อย งดงาม นำมาสร้างสรรค์ในเรื่องของโครงสร้าง และนำสีสันความสดใสให้ดูสบายตาน่ามอง

ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องการประกอบสร้างจากหน่วยเล็กไปสู่อะไรที่ใหญ่ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการทำสิ่งต่างๆ ให้เกิดสิ่งใหม่ การเจริญเติบโตของธรรมชาติ การสนใจเศษผ้า การเห็นที่คุ้นเคย และนำมาถักนิตประกอบประยุคต์ใช้ในผลงาน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. สร้างคุณค่าให้เศษผ้าคือสิ่งที่ทุกคนมองข้าม
2. ผู้คนตั้งคำถามกับเศษผ้าว่าสามารถทำได้ขนาดนี้เลยหรือ
3. สามารถดัดแปลงงานไปในเชิงพาณิชย์
4. สามารถนำไปประกอบอาชีพ มีรายได้

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. นำลักษณะโครงสร้างในรูปแบบของฟอร์มธรรมชาติ
2. ผลงานแต่ละชิ้นใช้ผ้าที่สีงานเป็นหลัก
3. เป็นงานประติมากรรม จบในชิ้นเดียว
4. นำเสนอวิธีการพึ่งพาอาศัยกันของมนุษย์นำพาไปสู่สิ่งที่ดี

4.1 ขนาด 200 X 100 เซนติเมตร

4.2 ขนาด 130 X 160 เซนติเมตร

4.3 ขนาด 90 X 150 เซนติเมตร

4.4 ขนาด 150 X 150 เซนติเมตร

4.5 ขนาด 160 X 150 เซนติเมตร

4.6 ขนาด 160 X 150 เซนติเมตร

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

การรับรู้จากเทคนิคเฉพาะตัวในการตัดเย็บผสมผสานกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมนำมาประกอบสร้างในรูปแบบทางศิลปะ ศึกษาการทำงานของศิลปิน กระบวนการคิด วิธีการ นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสรรค์สร้างเป็นผลงานศิลปะ

การซ้ำกันของหน่วยรูปร่าง ช่วยในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการออกแบบ ถ้าเราใช้รูปทรงเดียวกันมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไป เราเรียกว่าการซ้ำ (Repetition) การทำซ้ำหมายถึงการสร้างหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซ้ำๆ กันมากกว่า 1 ครั้ง เช่น การสร้างรูปต้นไม้ ต้นขึ้นในภาพแล้วสร้างรูปต้นไม้เหมือนเดิมหรือคล้ายกันอีก 1 ครั้งหรือมากกว่าจัดวางไว้ใ้ภาพเดียวกัน ถ้าเปรียบเทียบการซ้ำกันกับกิจกรรมของมนุษย์ ได้แก่ การซ้ำกันของก้าวเดิน การซ้ำกันของการหายใจ ฯลฯ

การสังเกตคือการเฝ้าดูสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างใส่ใจและมีระเบียบวิธี เพื่อวิเคราะห์หรือหาความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นกับสิ่งอื่น (สุภางค์ จันทวานิช, 2549: 45)

ประเภทของการสังเกต

การสังเกตที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพมี 2 แบบ คือ

1. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

คือการสังเกตจากผู้เข้าไปใช้ชีวิตร่วมกับกลุ่มคนที่ถูกศึกษา มีการทำกิจกรรมร่วมกัน จนผู้ถูกศึกษายอมรับว่าผู้สังเกตมีสถานภาพบทบาทเช่นเดียวกับตน ผู้สังเกตจะต้องปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มคนที่ศึกษา โดยอาจเข้าไปฝังตัวอยู่ในเหตุการณ์ เข้าไปอาศัยอยู่ในชุมชนเป็นเวลานาน จนคนในชุมชนรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่มิ้นักวิจัยมาอาศัยอยู่

ข้อดีของวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

- ทำให้ผู้วิจัยได้รับการยอมรับและสนิทสนมกับกลุ่มที่จะศึกษา โดยที่ผู้ถูกสังเกตไม่รู้ตัวว่าถูกสังเกตหรือเฝ้าดู จึงมีพฤติกรรมที่เป็นไปตามธรรมชาติ ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง
- ทำให้เห็นภาพรวมของเหตุการณ์ต่างๆ อย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด ทำให้เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย

ข้อจำกัดของวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

- มักใช้ได้กับการศึกษากลุ่มเล็กๆ
- นักวิจัยต้องระวังมิให้ตนเองเข้าไปมีความรู้สึกร่วมและผูกพันทางอารมณ์จนขาดความเที่ยงตรง อาจเป็นเหตุให้มีอคติ หรือเข้าข้างกลุ่มที่กำลังศึกษาได้ ข้อมูลก็จะขาดความเที่ยงตรง
- การจดบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ทำได้ลำบากขณะอยู่ร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม

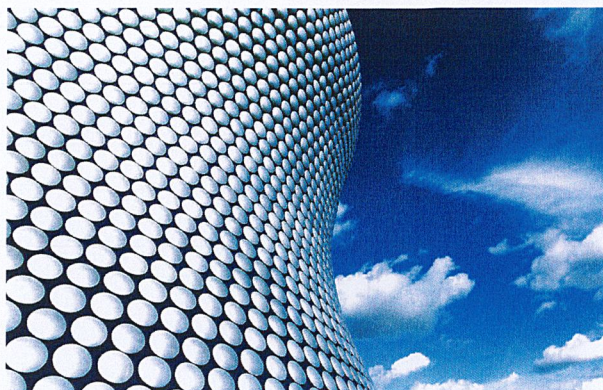
2. การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation)

คือการสังเกตที่ผู้วิจัยเฝ้าสังเกตอยู่วงนอก ไม่เข้าไปร่วมในกิจกรรมที่ทำอยู่

ข้อดีของวิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

- มักใช้ในการเริ่มต้นเก็บข้อมูล ทำได้ง่าย
 - ไม่ต้องเสียเวลาให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มศึกษา เพราะมีบทบาทเป็นคนนอก ทำให้มีโอกาสเกิดอารมณ์ร่วมน้อย
 - เก็บข้อมูลในระยะเวลาสั้นและสั้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยกว่าวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม
- ข้อจำกัดของวิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม
- ถ้าผู้สังเกตรู้ว่าถูกสังเกต อาจทำให้ไม่แสดงพฤติกรรมที่เป็นธรรมชาติออกมา
 - ข้อมูลที่ได้ไม่ละเอียดหรือสมบูรณ์เท่าวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

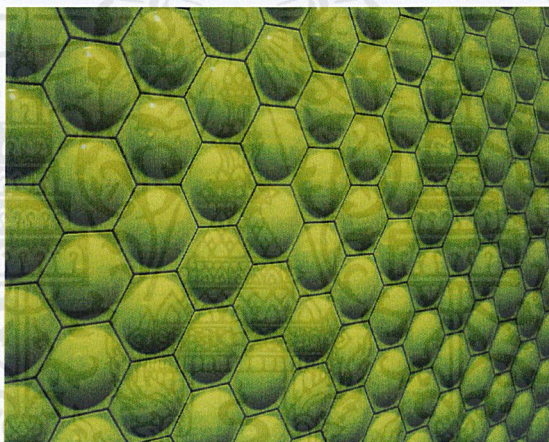
ทั้งการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมนั้น ต่างมีวัตถุประสงค์ เพื่อสังเกตพฤติกรรมและเหตุการณ์ เพื่อนำมาหาความสัมพันธ์และความหมายของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ในภาพรวมการสังเกตมีข้อดีและข้อจำกัด

ภาพประกอบที่ 1

Patterns and Repetition (3)

<http://digital-photography-school.com/33-inspirational-images-that-feature-patterns-and-repetition/>

ภาพประกอบที่ 2

Patterns and Repetition (7)

<http://digital-photography-school.com/33-inspirational-images-that-feature-patterns-and-repetition/>

สิ่งที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอมาทั้งหมดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน นำมาปรับและประยุกต์ใช้ในรูปแบบให้เหมาะสมกับทักษะและพัฒนาการของข้าพเจ้า ซึ่งนำความซ้ำหรือการกำเนิดสิ่งแวดล้อมมักเริ่มจากหน่วยย่อยเล็กๆ ไปยังหน่วยย่อยใหญ่ๆ ซึ่งสร้างพลังในการมองในรูปแบบใหม่ และความเคยชินจากชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ภาพประกอบที่ 3

ยาโยอิ คุซามะ หลายคนคงไม่รู้จักเธอ แต่เมื่อบอกว่าเธอเป็นผู้ทำให้ลายจุด “Dot Infinity” ฮิตฮอตไปทั่วโลก หลังจับมือกับแบรนด์ดังอย่าง Louis Vuitton ออกแบบคอลเลกชันพิเศษที่มีชื่อว่า “Louis Vuitton – Yayoi Kusama” ที่นำเอกลักษณ์งานศิลปะของเจ้าแม่ลายจุดมาตีความใหม่และถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานแฟชั่นสุดไฮโซ

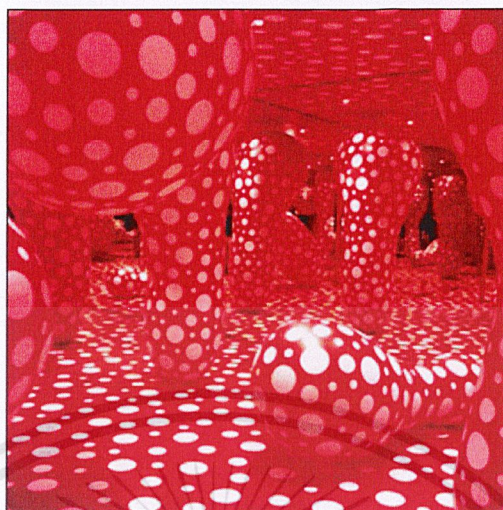
ยาโยอิ คุซามะ เกิดที่เมืองมัตสึโมโตะ จังหวัดนางาโนะ เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 1929 ได้รับการขนานนามว่าเป็นเจ้าแม่ศิลปะแนวป๊อปอาร์ตสุดเฟมินิสต์ และยังเป็นศิลปินอาวุโส-การ์ดแถวหน้าของญี่ปุ่นอีกด้วย โดยสร้างชื่อเสียงโด่งดังจากลายจุดสารพัดจินตนาการ

ครอบครัวของเธอในวัยเด็กนั้นเป็นครอบครัวค้าขายเก่าแก่ของเมืองมัตสึโมโตะ ร่ำรวยจากการขายเมล็ดพันธุ์พืช เธอเริ่มสร้างผลงานศิลปะตั้งแต่วัยรุ่น เมื่ออายุ 19 ปีได้เดินทางไปยังเกียวโตเพื่อเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนศิลปะและช่างศิลป์แห่งเกียวโต โดยเน้นด้านการวาดรูปในแบบภาพเขียนญี่ปุ่น ซึ่งเป็นศิลปะการวาดรูปโบราณของญี่ปุ่นที่สืบทอดกันมายาวนานกว่าพันปี และด้วยความเป็นศิลปินหัวก้าวหน้าและเบื่อกับวิถีดั้งเดิมของญี่ปุ่น เธอจึงเริ่มหันมาศึกษาศิลปะแนวอาร์วอง-การ์ดของศิลปินยุโรปและอเมริกาแทน โดยในช่วงทศวรรษ 1950 เป็นยุคแรกของการสร้างชื่อเสียง มีการจัดแสดงผลงานเดี่ยวๆของเธอหลายครั้งที่โตเกียวและที่มัตสึโมโตะบ้านเกิดของเธอ

หลังจากนั้นในปี 1957 เธอได้เดินทางไปตั้งรกรากอยู่ที่นิวยอร์ก โดยผลงานส่วนมากในยุคนี้เป็นแนวเหนือความเป็นจริงแบบเอ็กซ์เพรสชันนิสต์ นอกจากนี้ก็มีผลงานด้านประติมากรรม กลางแจ้งตลอดจนงานปั้น, แกะสลักและงานหล่อ ด้วยจินตนาการสุดล้ำและความกล้าบ้าบิ่น ทำให้เธอโดดเด่นขึ้นมาและยืนอยู่แถวหน้าของเหล่าศิลปินในฐานะศิลปินแนวอวองต์-การ์ดชื่อดังของนิวยอร์ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงต้นทศวรรษ 1960 เธอก็โด่งดังสุดขีดจากบอร์ดีเฟนทที่ที่เป็นผลงานสร้างสรรค์ของเธอ โดยมีลายจุดสีส้มจัดจ้านชื่อว่า “อินฟินิตี้ เน็ตส์” ซึ่งเป็นกลายเป็น Signature ประจำตัวเธอ

ภาพประกอบที่ 4

Walking in my Mind, 2009

<http://universotokyo.com/2013/08/07/polka-dot-queen-yayoi-kusama-2/>

ภาพประกอบที่ 5

Pumpkin 2006

<http://universotokyo.com/2013/08/07/polka-dot-queen-yayoi-kusama-2/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ครอบครัวข้าพเจ้ามีธุรกิจเย็บผ้าจากการที่ข้าพเจ้าอยู่อาศัยและคุ้นเคย จึงเกิดความคิดในเรื่องของเศษผ้า การนำเศษผ้ามาสร้างคุณค่าทางศิลปะได้อย่างไร ทำอย่างไรให้น่าสนใจและเกิดความสวยงาม รวมทั้งแนวความคิดในเรื่องของจุดหรือหน่วยๆ เล็กๆ ที่มีความสำคัญต่อการเกิดของทุกสิ่งบนโลก ข้าพเจ้าหยิบยกเรื่องสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ใช้เป็นสื่อในเรื่องของรูปทรง ข้าพเจ้าจึงนำหลักองค์ประกอบศิลป์และทักษะการประกอบสร้างในเรื่องของ สี เส้น จุด ความเคลื่อนไหวให้เกิดงานที่มีความสวยงามสมบูรณ์ สื่อออกมาในงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและสามารถสร้างคุณค่าจากเศษผ้าเหลือใช้ให้แสดงผลทางความงามในเชิงศิลปะ

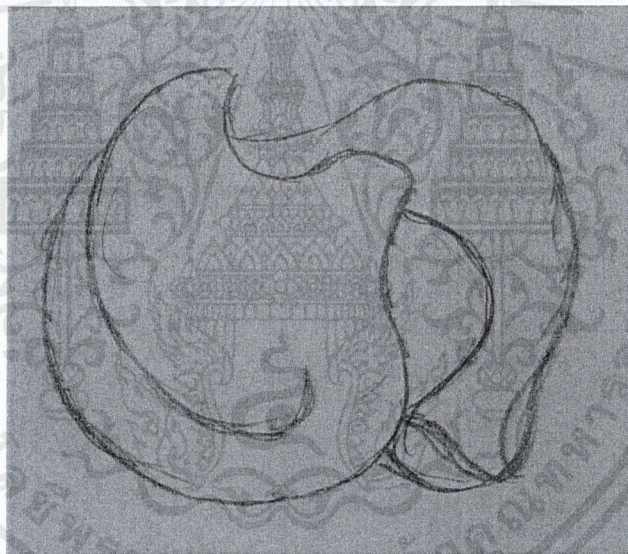
บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

เริ่มด้วยการนำเสนอภาพร่างแต่ละชุดจะมี 3 ภาพร่าง นำเสนอรูปทรงของธรรมชาติที่แตกต่าง กันออกไปใน 3 ชุด มีเวลาประมาณ 1 อาทิตย์ในการคิดภาพร่าง นำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษา รับ คำแนะนำเพื่อนำมาแก้ไขส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์และนำกลับไปเพิ่มเติม

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

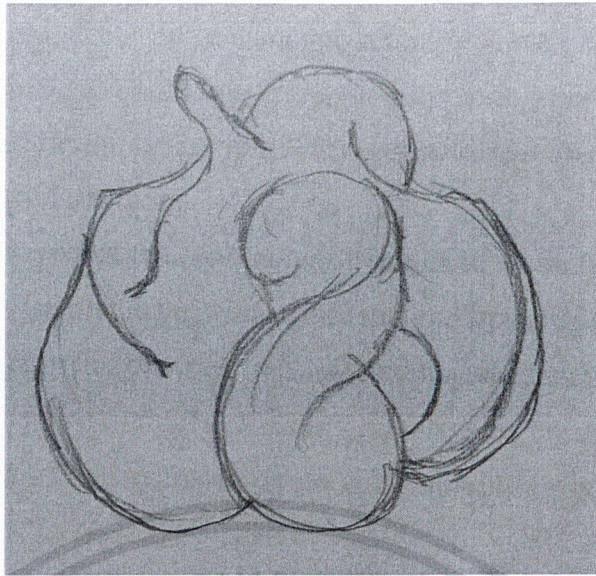
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพประกอบที่ 6

ภาพร่างต้นแบบสองมิติชิ้นที่ 1.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 7
ภาพร่างต้นแบบสองมิติชิ้นที่ 1.2

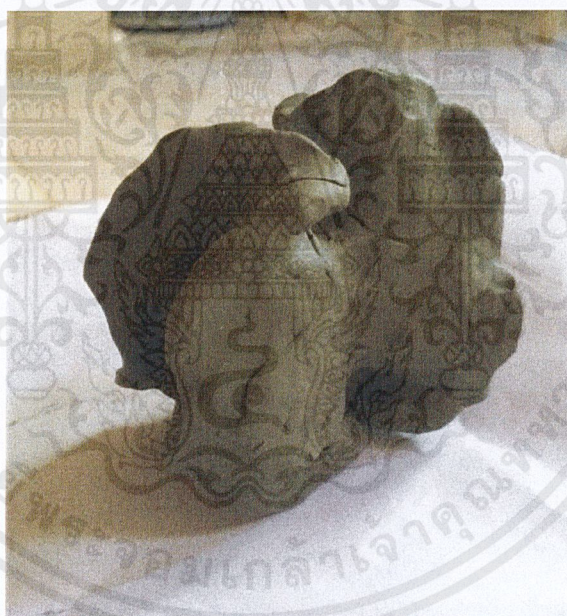

ภาพประกอบที่ 8
ภาพร่างต้นแบบสองมิติชิ้นที่ 1.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 9
ภาพต้นแบบสามมิติชิ้นที่ 1.1

ภาพประกอบที่ 10
ภาพต้นแบบสามมิติชิ้นที่ 1.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

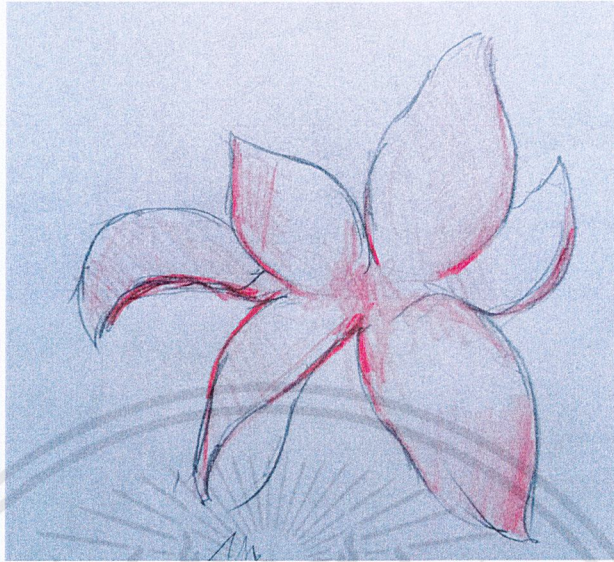

ภาพประกอบที่ 11
ภาพต้นแบบชิ้นที่ 1.3

ภาพร่างชุดที่ 1

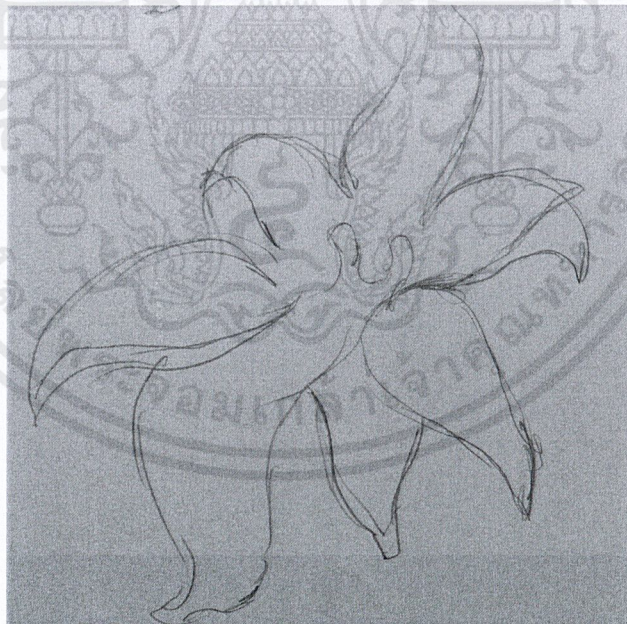
มีที่มาจากฟอร์มของกลีบดอกไม้เป็นรูปทรงจากธรรมชาติ ในรูปทรงทิศทางของเส้น แสงเงาไม่ไปในทางเดียวกันมีความซับซ้อนของรูปทรงมากเกินไป มีความยากในการทำโครงสร้างนำไปภาพร่างลายเส้นชิ้นที่ 2 ไปขยายเป็นภาพร่างสามมิติที่ 3 นำไปขยายเป็นงานจริงเป็นรูปทรงที่ไม่ซับซ้อนมากและสามารถรับรู้ได้ว่ามาจากดอกไม้ มีความเป็นระนาบซึ่งนำมาพร้อมกับเทคนิคที่ข้าพเจ้าทำอยู่เป็นประจำ

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพประกอบที่ 12

ภาพร่างต้นแบบสองมิติชิ้นที่ 2.1

ภาพประกอบที่ 13

ภาพร่างต้นแบบสองมิติชิ้นที่ 2.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 14
ภาพร่างต้นแบบสองมิติชิ้นที่ 2.3

ภาพประกอบที่ 15
ภาพต้นแบบสามมิติชิ้นที่ 2.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 16

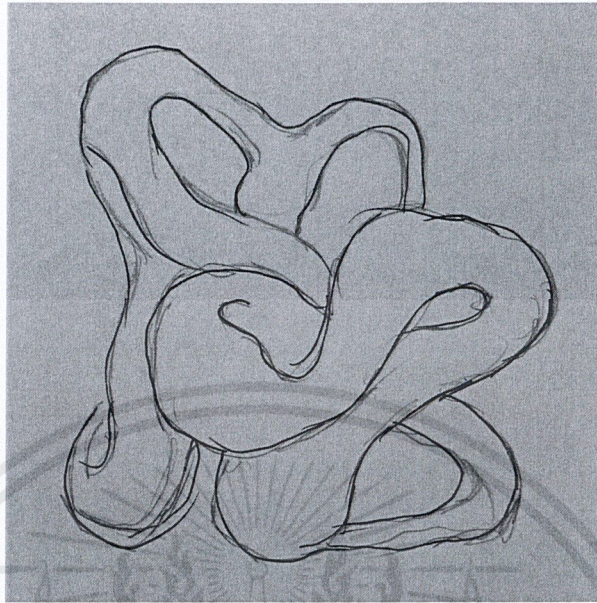
ภาพต้นแบบสามมิติชิ้นที่ 2.2

ภาพร่างชุดที่ 2

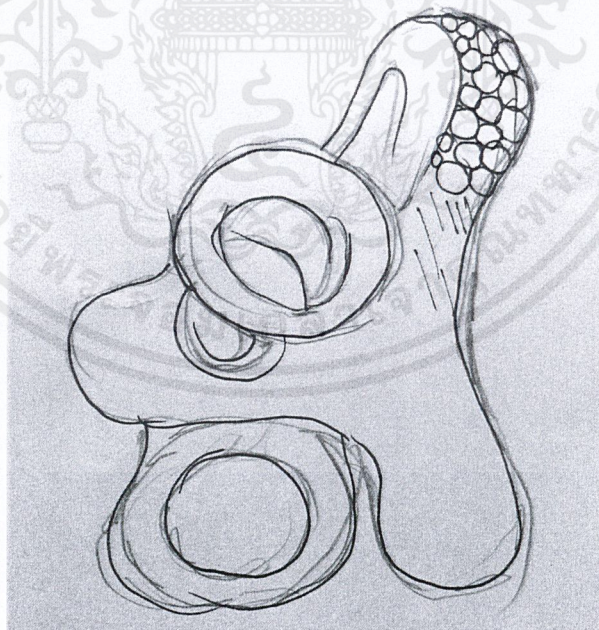
ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าจากรูปแบบของดอกกล้วยไม้ นำลักษณะของกลีบที่เป็นแฉก ซ้อนกันประยุกต์ในรูปแบบของจินตนาการสร้างลักษณะพิเศษ ปัญหาของงานชิ้นนี้คือฐานไม่สามารถรับน้ำหนักได้ดีเท่าไร

นำภาพร่างลายเส้นชิ้นที่ 3 ไปขยายเป็นภาพร่างสามมิติชิ้นที่ 2 พัฒนามากจากชิ้นที่ 1 ที่มีความผิดพลาดในเรื่องการใช้ระนาบที่ไม่เกิดผลตามต้องการ ข้าพเจ้าจึงทำภาพร่างในรูปแบบของระนาบ เพราะแบบร่างชิ้นนี้มีฐานรับน้ำหนักที่เล็กทำให้ดูมีพื้นที่ มีมิติ ไม้ดูเป็นก้อนมากจนเกินไป เลือกใช้สีม่วงที่ทำให้งานดูเด่นขึ้น

ภาพร่างชุดที่ 3

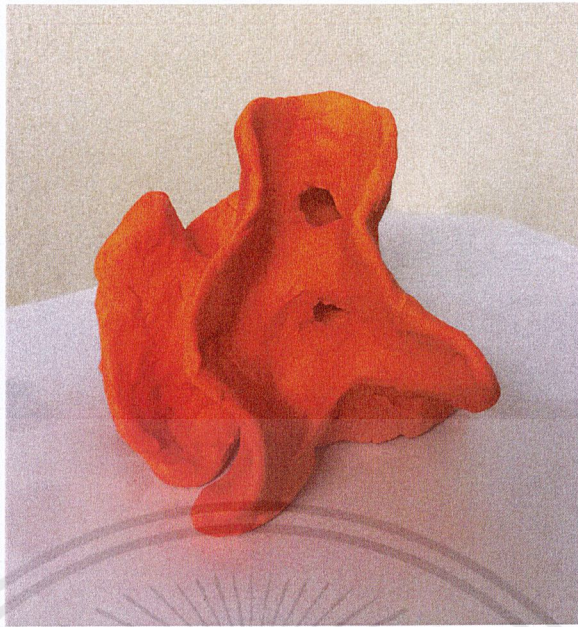

ภาพประกอบที่ 17
ภาพร่างต้นแบบสองมิติชิ้นที่ 3.1

ภาพประกอบที่ 18
ภาพร่างต้นแบบสองมิติชิ้นที่ 3.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 19
ภาพต้นแบบสามมิติชิ้นที่ 3.1

ภาพประกอบที่ 20
ภาพต้นแบบสามมิติชิ้นที่ 3.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 21
ภาพต้นแบบสามมิติชิ้นที่ 3.3

ภาพประกอบที่ 22
ภาพต้นแบบสามมิติชิ้นที่ 3.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างทั้งหมดมาจากผลไม้ รูปทรงจากธรรมชาติเป็นเรื่องของความโศกเศร้าที่ยังไม่ถึงจุดสิ้นสุด ยังมีจุดเล็กๆ ให้ก้าวต่อไปได้ ในความมืดยังมีแสงสว่างเล็กๆ

ได้นำภาพร่างลายเส้นชั้นที่ 2 ไปขยายเป็นภาพร่างสามมิติชั้นที่ 4 ไปขยายเป็นงานจริง พัฒนาจากชั้นที่ 1 และ 2 พัฒนาในเรื่องรูปทรงที่มีทั้งระนาบและความการมีส่วนที่เท่ากัน ภาพร่างนี้มีเอกลักษณ์ต่างจากชิ้นอื่นๆ การทำเส้นโค้งมารับกับความเป็นระนาบทำให้เกิดรูปทรงที่น่าสนใจ

3.2 กระบวนการสร้างงาน

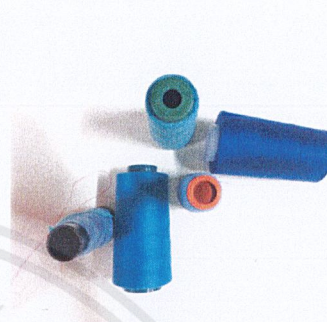
อุปกรณ์

1. เข็ม, เข็มหมุด

ภาพประกอบที่ 23

2. ด้าย

ภาพประกอบที่ 24

3. กรรไกร

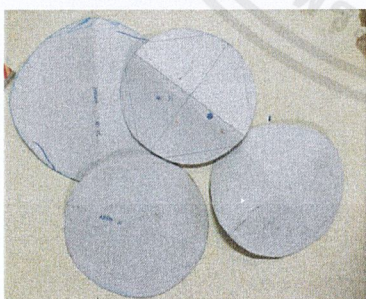
ภาพประกอบที่ 25

4. ผ้า

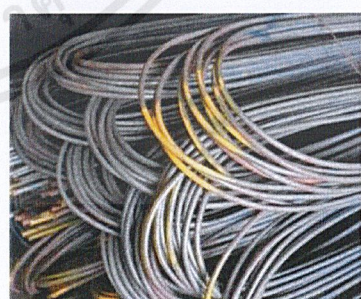
ภาพประกอบที่ 26

5. กระดาษแข็ง

ภาพประกอบที่ 27

6. เหล็กเส้น

ภาพประกอบที่ 28

ขั้นตอนการทำ

ภาพประกอบที่ 29

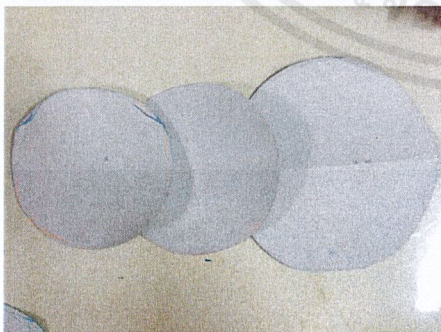
1. เมื่อ ได้เลือกนำภาพร่างสามมิติเพื่อที่จะนำมาขยายเป็นงานจริง

ภาพประกอบที่ 30

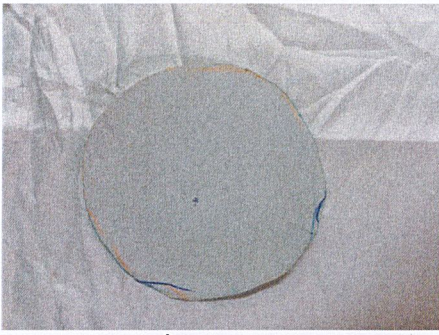
2. กำหนดความกว้าง ความยาวตามสัดส่วนภาพร่าง โดยใช้เหล็กขนาดใหญ่เส้นใหญ่อยู่ในช่วงฐานรับน้ำหนัก ส่วนเหล็กเส้นขนาดเล็กจะอยู่ในจุดที่สูงและไม่รับน้ำหนัก

การเตรียมวัสดุประกอบสร้าง

ภาพประกอบที่ 31

1. วัดขนาดของแต่ละลูกเป็นเซนติเมตร เช่น ลูกเล็ก (16-18 เซนติเมตร) หรือ ลูกใหญ่ (20-24 เซนติเมตร) วาดลงไปบนกระดาษแข็งตัดเป็นลูกวงกลม

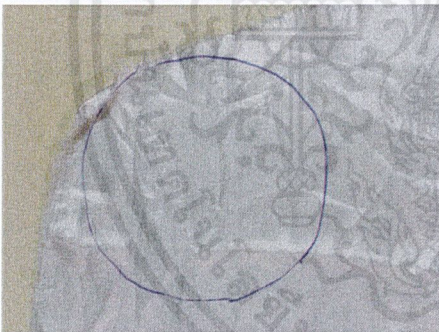
ภาพประกอบที่ 32

2. นำกระดาษที่เป็นลูกวงกลมมาวางไว้บนผ้าที่เตรียมไว้

ภาพประกอบที่ 33

3. นำปากกามาวาดลงบนผ้าตามกระดาษที่มีรูปวงกลม

ภาพประกอบที่ 34

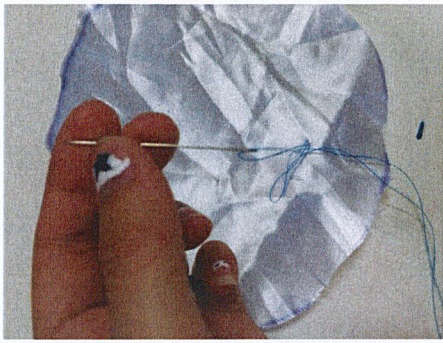
4. ซึ่งจะได้ผ้าที่มีลายจากการวาดเป็นวงกลม

ภาพประกอบที่ 35

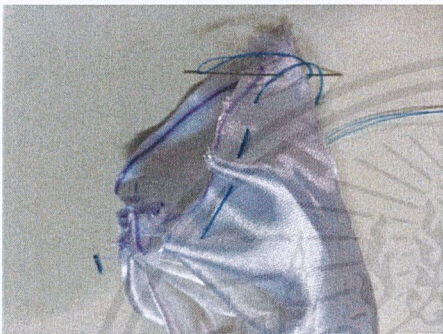
5. ตัดเป็นรูปวงกลมตามเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

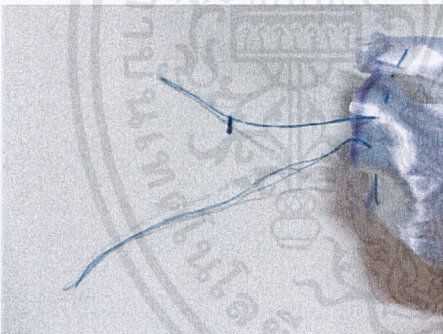
ภาพประกอบที่ 36

6. นำด้ายมาร้อยกับเข็มเย็บผ้าให้มีความยาวพอดี

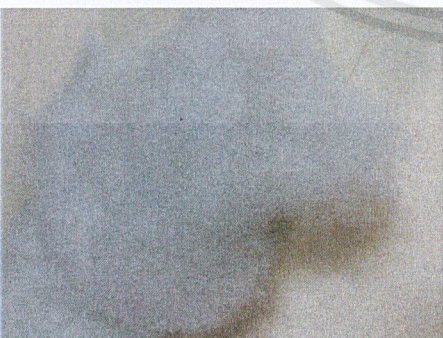
ภาพประกอบที่ 37

7. ใช้การเย็บที่เรียกว่า การเนา เป็นการเย็บในลักษณะห่างๆ หลวมๆ เพื่อเหมาะแก่การรูดหรือดึง

ภาพประกอบที่ 38

8. เย็บมาบรรจบกัน นำเข็มออก ทิ้งปลายด้ายให้พอเหมาะมือเพื่อจับสำหรับการรูดดึง

ภาพประกอบที่ 39

9. เตรียมใยสังเคราะห์เพื่อนำไปใส่ในผ้าที่เราเย็บไว้

ภาพประกอบที่ 40

10. ใส่ใยสังเคราะห์ลงไปให้พอเหมาะ ไม่
มากไม่น้อยจนเกินไป ให้มีความพอดี
เท่ากับขนาดของผ้า

ภาพประกอบที่ 41

11. เมื่อใส่จนพอดี ดึงปลายเชือกที่เราเหลือ
ไว้รู้คนปีตรูที่เราใส่ใยสังเคราะห์เข้า
ไป

ภาพประกอบที่ 42

12. นำปลายด้ายหมุนรอบนิ้วเรากำลังจับอยู่
ให้เกิดเป็นห่วงวงกลม นำด้ายตรงกลาง
จับขึ้นมาเป็นการมัดปมเพื่อปิดรูไว้

การประกอบสร้างยี่ดกับโครงเหล็ก

ภาพประกอบที่ 43

1. เลือกขนาดและสีของลูกว่าจะวางตำแหน่งใด ต้องเลือกทำมุมข้างในมุมที่เข้าไปยากที่สุดก่อน พอเลือกเสร็จนำมาติดกับโครงเหล็ก

ภาพประกอบที่ 44

2. เลือกสีด้ายที่จะนำมาเย็บติดให้เป็นลิเดียวกับลูกที่กำลังติดอยู่

ภาพประกอบที่ 45

3. การติดผ้ากับโครงเหล็กทำได้โดยหันหน้าด้านที่เราต้องการจะนำเสนอออกมาและหยิบอีกลูกมาเย็บติดกันทางด้านข้างของแต่ละลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 46

4. วางสีสลับโดยเน้นไปที่องค์ประกอบ
ศิลป์ทั้งหมด เช่น จุด เส้น สี ต่างๆ
ประกอบไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การเชื่อมโยงเกี่ยวกับแนวความคิดและลักษณะความเป็นตัวเองเข้าร่วมกัน การนำจุดเด่น ทักษะของข้าพเจ้านำเสนอในรูปแบบของงานศิลปะ การเลือกใช้สีที่บ่งบอกถึงอารมณ์ต่างๆ บอกความต้องการให้ผู้ชมงานรับรู้เข้าใจได้ง่าย เข้าใจได้รวดเร็ว จึงเกิดเป็นผลงานที่มีความสัมพันธ์กับข้าพเจ้าโดยตรง การเลือกใช้วัสดุใกล้ตัวนำความคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์ผลงาน ผ่านกระบวนการต่างๆ

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

งานของข้าพเจ้านั้นไปในทางสีสันสดใส สีที่บ่งบอกของงานแต่ละชิ้นได้อย่างดี รูปทรงที่ข้าพเจ้าเลือกใช้คือรูปทรงเคลื่อนไหว ใช้เส้นและสีเป็นตัวนำ ความลึก ความสว่างไล่สีตามลำดับ และการใช้ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ เพิ่มมิติให้ดูเด่นชัดมากยิ่งขึ้น

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

ครอบครัวของข้าพเจ้าทำธุรกิจค้าขายเสื้อผ้าตั้งแต่ข้าพเจ้ายังเด็ก ทำทุกระบวนการในการทำเสื้อผ้า เริ่มตั้งแต่การซื้อผ้า การตัดผ้า การเย็บผ้า ทั้งหมดข้าพเจ้าเห็นมาตั้งแต่เด็กจนเกิดการคุ้นชิน การจึงคิดว่าการทำเสื้อผ้าที่เลือกจากการตัดนำมาทำอะไรได้บ้างไหม นอกจากเอาไปขายได้ราคา ข้าพเจ้าจึงเกิดความคิดถ้าทำสิ่งที่สามารถนำมาเป็นประโยชน์ได้ร่วมกับทักษะในความคิดสร้างสรรค์จะทำอย่างไรให้ออกมาเป็นงานที่มีคุณค่าในด้านศิลปะ

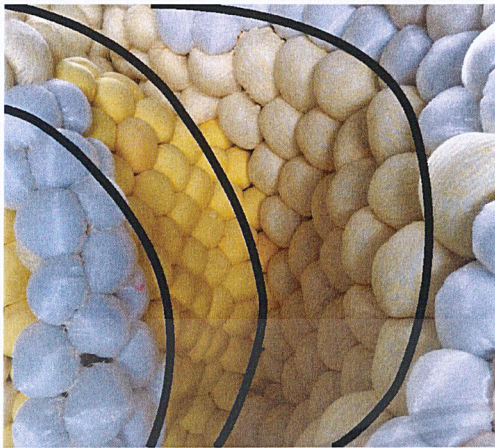
4.1.2 เนื้อหา (Content)

ข้าพเจ้านำเสื้อผ้ายี่ห้อที่มีหลายสี หลายแบบ นำมาประกอบสร้างรวมกันให้เกิดเป็นงานศิลปะ สร้างคุณค่าจากเสื้อผ้าที่ถูกมองข้ามและเป็นวัตถุดิบจากธุรกิจของที่บ้าน นำมาผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์จึงออกมาในรูปแบบทรงอิสระที่บอกเล่าความเป็นครอบครัว

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกทางจุดกำเนิดจากสิ่งเล็กๆรวมกันกลายเป็นสิ่งหนึ่งขึ้นมา เช่นเดียวกับครอบครัวที่ต้องการความช่วยเหลือซึ่งกันและกันจนเกิดเป็นธุรกิจของครอบครัว แสดงถึงพลังและสิ่งของใกล้ตัวที่ถูกมองข้ามนำมาปรับใช้ในงานศิลปะของข้าพเจ้า

ผลงานชิ้นที่ 1 เส้น (Lines)

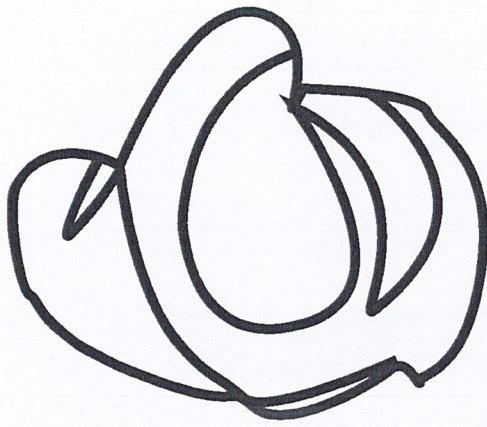
ภาพประกอบที่ 47

ก. ใช้เส้นในทิศทางเดียวกันเพื่อสร้างขอบเขตของงานให้ไปในทิศทางเดียวกัน

ภาพประกอบที่ 48

ข. เส้นโค้งทำให้ภาพดูมีความเคลื่อนไหวและลดความแข็งของตัวภาพในลักษณะที่ไม่หยุดนิ่ง

ภาพประกอบที่ 49

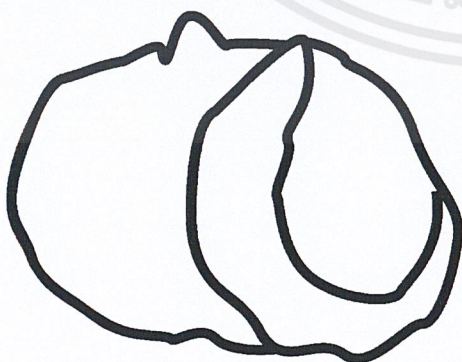
- ค. เมื่อสังเกตภาพรวมของตัวงาน จะเห็นได้ชัดว่าเส้น มีบทบาทสำคัญในการกำหนดภาพของผลงานและทิศทางการเคลื่อนไหว

ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

ภาพประกอบที่ 50

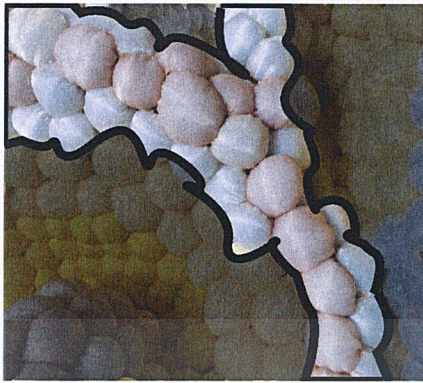
- ก. รูปทรงที่ใช้ เป็นรูปทรงโครงสร้างโดยรวมของเมล็ดพันธุ์พืชจากธรรมชาติ และจินตนาการของข้าพเจ้า ที่จัดองค์ประกอบภาพในลักษณะเคลื่อนไหว

ภาพประกอบที่ 51

- ข. รูปทรงโค้งรับกันในลักษณะของเมล็ดในจินตนาการและอิสระทำให้เกิดมิติความน่าสนใจ

ผลงานชิ้นที่ 1 พื้นผิว (Textures)

ภาพประกอบที่ 52

- ก. พื้นผิวในงานมีลักษณะด้านมันไม่สะท้อนแวววาวมาก เลือกใช้ในด้านที่รับแสงและสว่างสุดเพื่อให้เกิดแสงเงาเมื่ออยู่รวมกันหลายๆจุด

ภาพประกอบที่ 53

- ข. พื้นผิวในน้ำหนักกลางมีลักษณะยึดหยุ่น พื้นผิวจะมีลายเส้นเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ

ภาพประกอบที่ 54

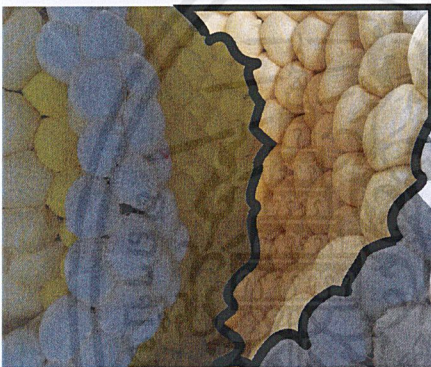
- ค. พื้นผิวของโทนเข้มให้ความรู้สึกลงไปเป็นผิวที่ด้านทึบไม่มีความวาวจึงทำให้เกิดความเข้มของผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Color)

ภาพประกอบที่ 55

- ก. สีอ่อนในงานของข้าพเจ้ามีความสำคัญอย่างมากเพื่อให้งานประสมผลสำเร็จคือการสร้างมิติโดยการใช่สี เช่น การใช้สีโคนสว่างออกครีมๆ

ภาพประกอบที่ 56

- ข. โทนสีกลางในงานเป็นจุดเด่นของชิ้นนี้ เพราะเป็นสีที่มีพื้นผิวของผ้าพิเศษเป็นสิ่งที่น่าสนใจอีกอย่าง

ภาพประกอบที่ 57

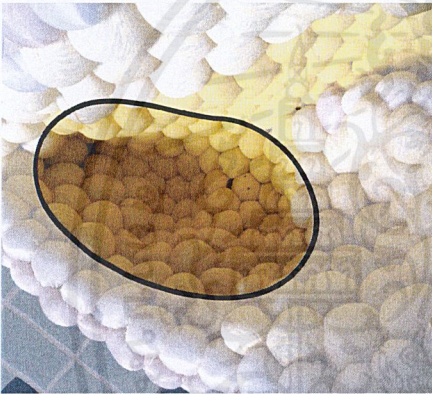
- ค. สีโทนเข้มทำให้งานมีสมดุลเพิ่มมากขึ้น ทำให้งานดูเคลื่อนไหว ดูลึกลับมีมิติ โดดเ้ารับกับโครงสร้างได้อย่างดี

ผลงานชิ้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume)

ภาพประกอบที่ 58

- ก. การทำให้งานดูโดดเด่นโดนใจใช้สีขาวที่มีลักษณะมันวาวช่วยสร้างความพิเศษในงานได้

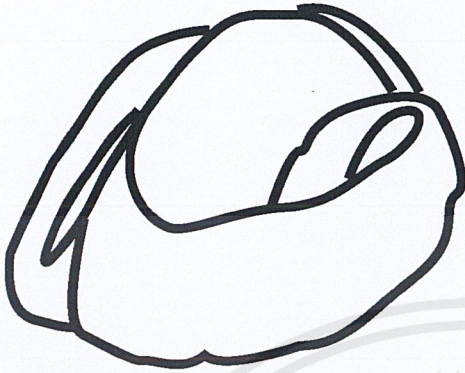

ภาพประกอบที่ 59

- ข. การใช้โทนสีเข้ม เป็นการช่วยให้ตัวผลงานเกิดมิติและปริมาตรขึ้น เป็นน้ำหนักที่มีความสำคัญต่อผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 1 โครงสร้าง (Structure)

- ก. โครงสร้างหลักที่ทำให้งานเพิ่มปริมาตรจากพื้นที่ใหญ่

ภาพประกอบที่ 60

ภาพประกอบที่ 61

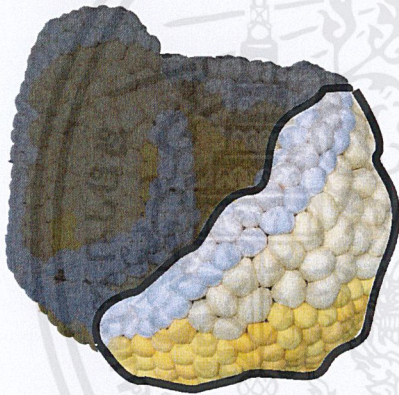
- ข. ความโค้งของโครงสร้างทำให้งานดูเคลื่อนไหวไปในทิศทางที่ต้องการ

ภาพประกอบที่ 62

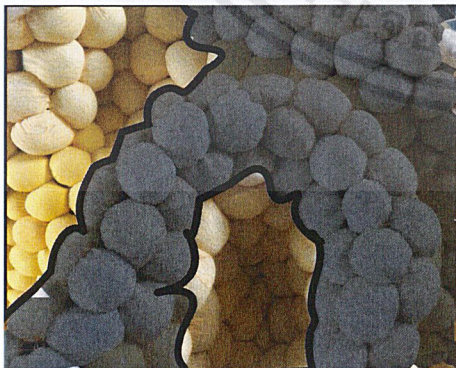
- ค. นำโครงสร้างแต่ละส่วนมาประกอบ
รวมกันเป็นโครงสร้าง

ผลงานชิ้นที่ 1 พื้นที่ว่าง (Space)

ภาพประกอบที่ 63

- ก. พื้นที่ว่างหลักภายในชิ้นงานเป็นที่รับ
แสง ทำให้งานดูโดดเด่น

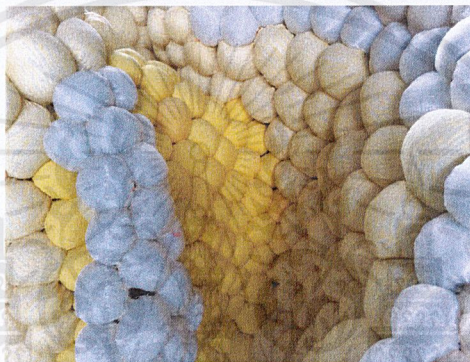
ภาพประกอบที่ 64

- ข. พื้นที่แคบภายในงานเชื่อมกับพื้นที่
กว้างมีความต่อเนื่องกันอย่างสมบูรณ์
แบบ

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างสรรค้งานศิลปะเป็นการแสดงออกทางด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งนำมาพร้อมกับทักษะองค์ประกอบทางศิลปะออกมาในรูปแบบของรูปธรรมสะท้อนนามธรรม เพื่อให้คนอื่นเข้าใจความคิดความรู้สึกของตัวศิลปินออกมาทางด้านความงาม ฝีมือ การผสมผสานทางด้านศิลปะ การนำหลักความรู้เรื่องการจัดองค์ประกอบ ความเข้าใจอย่างแท้จริง แสดงความเป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มที่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำมาวิเคราะห์ในศิลปนิพนธ์ดังนี้

ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 65

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าเลือกจุดเป็นตัวหลักในผลงานหรือการทำซ้ำเพื่อให้เกิดรูปทรงหนึ่งขึ้นมา ออกมาเป็นรูปทรงอิสระของธรรมชาติ โดยเฉพาะจุดที่สร้างความต่อเนื่องในงาน

ภาพประกอบที่ 66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในงานของข้าพเจ้าเลือกใช้พื้นผิวของผ้าที่มีความแตกต่างกันเพื่อให้เกิดผลที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น การเลือกใช้ผ้าที่มีลาย ความมันวาวทุกอย่างสามารถเกิดผลได้ หรือขนาดของวงกลมก็มีความสำคัญเพื่อให้เกิดความมีมิติในงาน

ภาพประกอบที่ 67

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในผลงานของข้าพเจ้าคือเส้นที่มีการเคลื่อนไหว โค้งงอรับกันไปมา ซึ่งทำให้เกิดมิติ แสงเงา ความลึกหนา แสดงความเคลื่อนไหวของผลงานทำให้เกิดความสมดุล

ภาพประกอบที่ 68

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสมส่วนซึ่งกันและกันความเป็นสี่ รูปทรง น้ำหนัก มีความกลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวต่อเนื่องกันอย่างสมบูรณ์ รอบด้านของผลงานมีความเท่ากัน เกิดจากขนาดแต่ละลูกอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 69

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการทับซ้อนกันของจุดและเส้นจำนวนมาก คือการเรียงลำดับลูกเล็ก ลูกใหญ่ให้เกิดมิติซึ่งทำให้งานมีสีสันชัดเจน ทำให้รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด

ภาพประกอบที่ 70

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ทัศนธาตุ เช่น จุด เส้น สี น้ำหนัก สร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหว และสร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูด้วยการทับซ้อนกันของ จุดและเส้นจำนวนมาก ประสานรวมกัน ทำให้ลือหลอกสายตา และก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2 เส้น (Lines)

- ก. เป็นเส้นตรงเรียบๆมีลักษณะทับซ้อนกันหลายเส้นของแต่ละกลีบของดอกไม้

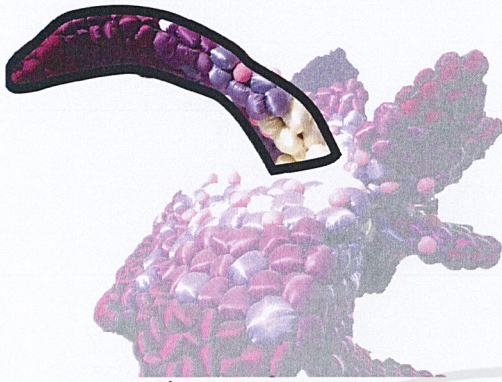
ภาพประกอบที่ 71

- ข. เส้นของดอกไม้ธรรมชาติให้ความรู้สึกสบายๆไม่มีความยุ่งยากมาก

ภาพประกอบที่ 72

ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Forms)

ภาพประกอบที่ 73

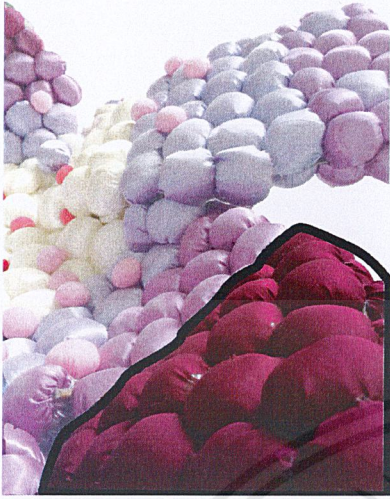
ก. ความเป็นกลีบใบ ความเป็นระนาบ เป็นรูปทรงหลักของผลงาน

ภาพประกอบที่ 74

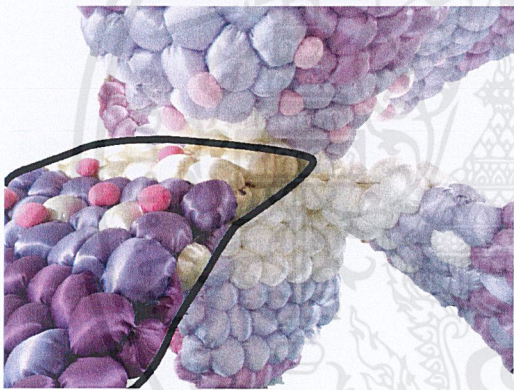
ข. ความสูงต่ำของรูปทรงมีหลายระดับเพื่อรับกับสมดุลของผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 2 พื้นผิว (Textures)

ภาพประกอบที่ 75

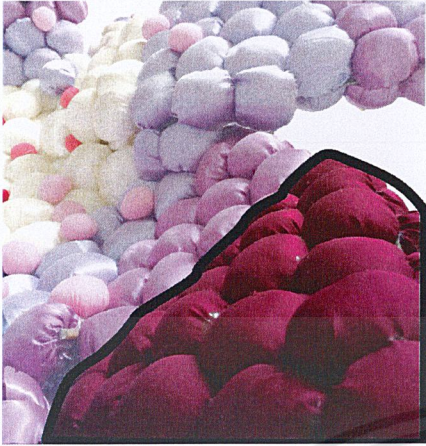
- ก. โทนสีเข้มเป็นพื้นผิวที่มีลักษณะด้านไม่มันวาว เหมาะสำหรับช่วงที่ต้องการให้งานดูมีมิติ

ภาพประกอบที่ 76

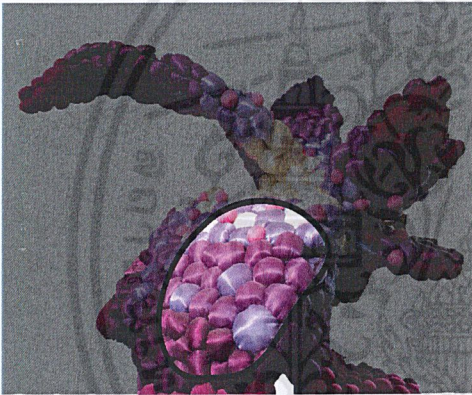
- ข. โทนกลางและอ่อนเป็นพื้นผิวที่มีลักษณะมันวาว เวลาโดนแสงจะสะท้อนสวยงามเป็นพื้นผิวที่เหมาะสมกับความสวยงาม

ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Color)

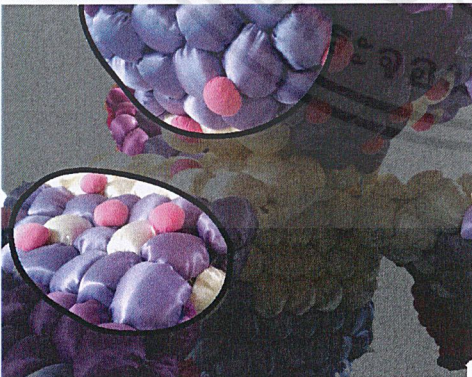
ภาพประกอบที่ 77

- ก. สีโทนเข้มสุดทำให้งานดูไม่แบบเพราะ
ชิ้นนี้ทำในรูปแบบของระนาบ

ภาพประกอบที่ 78

- ข. สีกลางเป็นสีเพิ่มความวาวให้งานดู
สวยงามหรูหรา

ภาพประกอบที่ 79

- ค. สี โทนอ่อนราวเศษเหมือนสีใน
จินตนาการรวมกับสีของธรรมชาติให้
งานดูสดใส

ภาพประกอบที่ 80

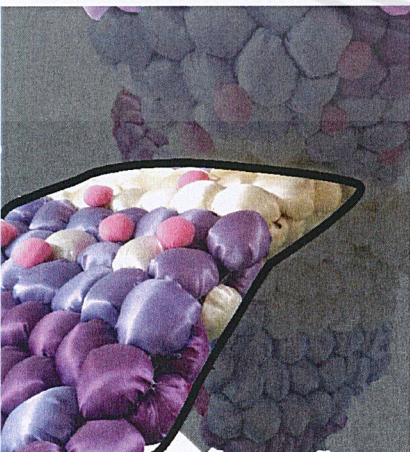
- ง. สีโทนสว่างหรือสีนวลช่วยขัดเกลางานให้ดูโดดเด่นและความมันวาวของมันด้วย

ภาพประกอบที่ 81

- จ. สีชมพูยังอยู่ในสีโทนเย็นแต่เพิ่มมาบ้างเล็กน้อยให้งานไม่ดูจืดจนเกินไป

ผลงานชิ้นที่ 2 น้ำหนัก (Volume)

ภาพประกอบที่ 82

- ก. ช่วงด้านที่รับแสงสะท้อนกับพื้นผิวของผ้าจึงเกิดความระยิบระยับในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 83

- ข. กติบใบที่งอลงมาโคนที่เข้าไม่ถึงนั้น
ช่วยจัดงานให้มีมิติ

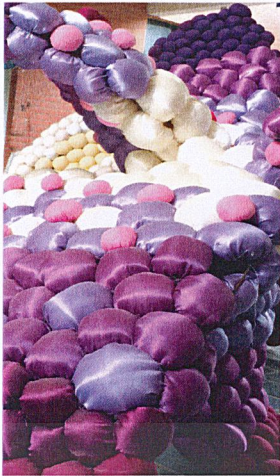
ผลงานชิ้นที่ 2 โครงสร้าง (Structure)

ภาพประกอบที่ 84

- ก. โครงสร้างระนาบแบนโครงสร้างหลัก
ของผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 85

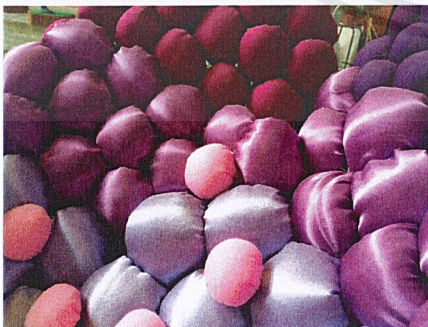
- ข. โครงสร้างรองมีความสัมพันธ์กับ
โครงสร้างหลัก

ผลงานชิ้นที่ 2 พื้นที่ว่าง (Space)

ภาพประกอบที่ 86

- ก. พื้นที่ว่างที่เต็มไปด้วยแสงที่สะท้อนจาก
ตัวผ้าทำให้เกิดความรู้สึกมีเสน่ห์ใน
พื้นผิว

ภาพประกอบที่ 87

- ข. พื้นที่ว่างที่สัมพันธ์กับเส้นรอบนอก

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างสรรค้งานศิลปะชิ้นนี้เลือกใช้โทนสีในทิศทางเดียวกัน มีความสมดุลของแต่ละกลีบใบ และขนาดของจุดเพื่อให้เกิดพื้นผิวบนระนาบที่มีความเรียบ การวางสลับสีละกันไปมาเพื่อไม่ให้สีของแต่ละสีมีความแข็งกระด้างแตกต่างกันเกินไป เพื่อให้เกิดความสบายตาในสีโทนกลางที่เพิ่มขึ้น

ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 88

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าสร้างผลงานให้สมดุลกันด้วยการจัดวางองค์ประกอบ และการเลือกใช้สีที่ไปในทิศทางเดียวกันและรูปทรงโค้งกลมเช่นเดียวกัน

ภาพประกอบที่ 89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานอยู่ที่ตัวรูปทรงที่เกิดขึ้น อีกทั้งจุดและเส้นที่มีขนาดแตกต่างกัน ประปรกกันอยู่โดยทั่ว การทับซ้อนกันของจุดและการใช้ค่าสีที่ต่างกันเพื่อทำให้เกิดความหลากหลาย ในมุมมองขึ้น พื้นผิวที่มีความแตกต่างให้ความรู้สึกร่วมกันดี

ภาพประกอบที่ 90

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

ภายในผลงานมีความสมดุลในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่มีขนาดของสัดส่วน รูปทรง ถูกแบ่งตามตำแหน่งของสีโทนต่างๆในสัดส่วนที่เท่าๆกัน ใช้การกระจายของเส้นและสี เพื่อให้เกิดความสมดุลกัน

ภาพประกอบที่ 91

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

ขนาดสัดส่วนมีขนาดที่ไม่สมจริง เพื่อเพิ่มความแปลกใหม่และสนุกสนาน หลุดจากโลกของความเป็นจริงสร้างมาจากจินตนาการ

ภาพประกอบที่ 92

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานชุดนี้ เรื่องสีที่มีความเหมือนจริงอยู่บ้างจะอยู่ที่รูปทรงของธรรมชาติที่ใช้ทัศนธาตุที่มีความสนุกสนาน ยิ่งส่งผลให้ตัวผลงานดูแปลกตา และเด่นชัดมากยิ่งขึ้น

ภาพประกอบที่ 93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

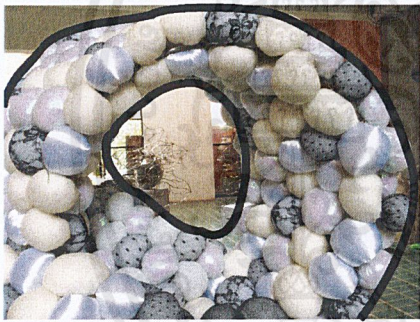
4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

โดยในผลงานชุดนี้ จะเป็นการใช้เส้นโค้ง ระบาย แบน ซึ่งในการสร้างผลงานให้รู้สึกเคลื่อนไหวนั้น สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการวางค่าสีที่ค่อนข้างเหลื่อมล้ำกัน การใช้สีหรือขนาดของแต่ละลูกเพื่อให้เกิดเป็นรูปทรง

ผลงานชิ้นที่ 3 เส้น (Lines)

ภาพประกอบที่ 94

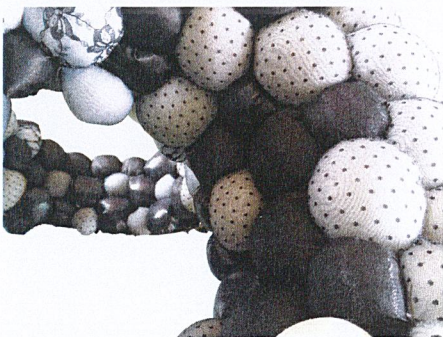

ภาพประกอบที่ 95

ก. เส้นโค้งรอบเป็นวงกลมและวงรี โค้งรับกันในหลายๆวงเพื่อเป็นการสร้างรูปทรง

ข. เส้นตรงให้ความรู้สึกมั่นคงเมื่อรวมกับเส้นโค้งเป็นรูปทรงที่มีลักษณะมะขามป้อมในรูปทรงของธรรมชาติ

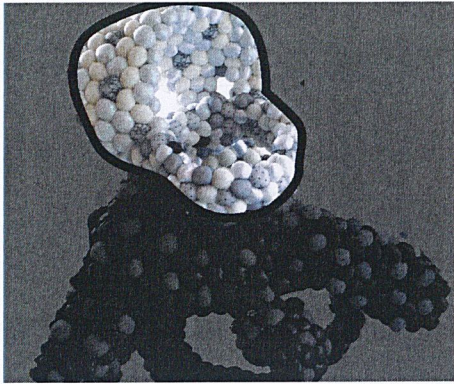
ผลงานชิ้นที่ 3 รูปทรง (Forms)

ภาพประกอบที่ 96

ก. มีลักษณะเป็นวงกลมหลายวงซ้อนกันเพื่อให้เกิดมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 97

- ข. มีความเป็นระนาบรวมกับรูปทรงที่โค้งรับเข้าหากัน สร้างเป็นรูปทรงอิสระ

ผลงานชิ้นที่ 3 พื้นผิว (Textures)

ภาพประกอบที่ 98

- ก. พื้นผิวมีลักษณะขรุขระ นุ่ม ยืดหยุ่นได้
ดี สร้างความแตกต่างให้ผลงาน

ภาพประกอบที่ 99

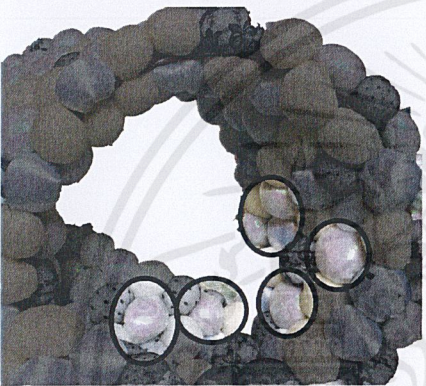
- ข. พื้นผิวแข็งกร้าน มีลาย คงตัวได้ดีไม่ยืดจนเกินไป สร้างความเป็นผู้หญิงในผลงานของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 100

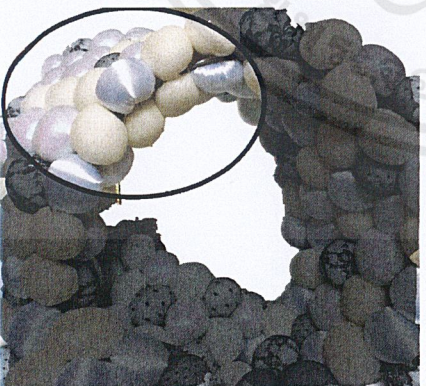
- ค. พื้นผิวด้านที่บิมีความเงาเล็กน้อยเมื่อตกกระทบกับแสงในความรู้สึกเป็นรากฐานที่มั่นคง

ภาพประกอบที่ 101

- ง. พื้นผิวลื่น มันวาวใส สามารถออกประกาย ช่วยขับตัวงานให้ดูเด่นได้

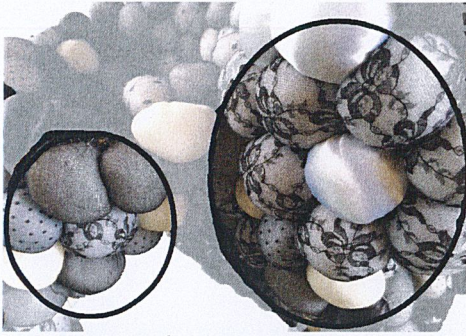
ผลงานชิ้นที่ 3 สี (Color)

ภาพประกอบที่ 102

- ก. สีโทนสว่างให้ความรู้สึกสดใสมีความหวังและมีการแทรกสีของโทนกลางเข้าไปไว้ด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 104

- ข. สีโทนกลางเพิ่มความสบายตาจะมีอยู่มากในผลงานของข้าพเจ้า และลวดลายสร้างความน่าสนใจได้มากขึ้น

ภาพประกอบที่ 105

- ค. สีโทนเข้มเพื่อให้ชิ้นงานดูสมบูรณ์ เกิดความสมดุลของสีผลงาน แทรกสีในโทนกลางบางส่วน

ผลงานชิ้นที่ 3 นำหนัก (Volume)

ภาพประกอบที่ 106

- ก. การใช้โทนสีเข้ม เป็นการช่วยให้ตัวผลงานเกิดมิติและปริมาตรขึ้น

ภาพประกอบที่ 107

- ข. น้ำหนักโทนกลางช่วยเพิ่มสมดุลของงานให้ภาพรวมเกิดความเท่ากัน

ภาพประกอบที่ 108

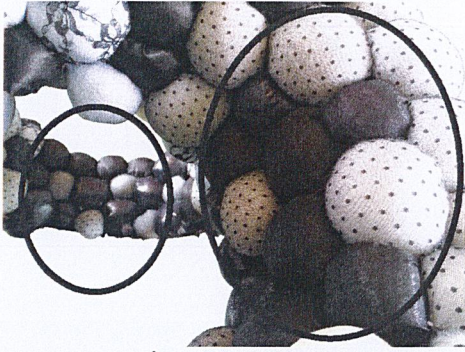
- ค. ค่าน้ำหนักภายในตัวภาพสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการใช้สีขาวลงบนบริเวณที่ต้องการสร้างให้เกิดมิติ

ผลงานชิ้นที่ 3 โครงสร้าง (Structure)

ภาพประกอบที่ 109

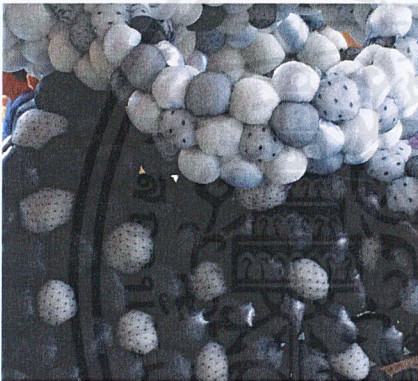
- ก. โครงสร้างหลักโดยการใช้วงกลมเป็นสิ่งสำคัญของงาน

ภาพประกอบที่ 110

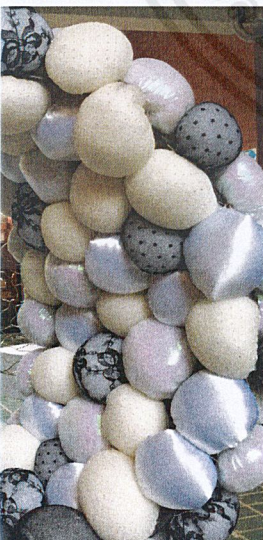
- ข. รายละเอียดของขนาดแต่ละลูก สี และพื้นผิวทำให้เกิดมิติ

ผลงานชิ้นที่ 2 พื้นที่ว่าง (Space)

ภาพประกอบที่ 111

- ก. พื้นที่ว่างหลักภายในชิ้นงานมีสีที่เข้ม

ภาพประกอบที่ 112

- ข. พื้นที่ว่างโทนสว่างสัมพันธ์กับพื้นที่รอบตัวงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างสรรค้งานศิลปะชิ้นนี้สร้างจากรูปทรงโค้งกลมซึ่งเกิดมิติได้ในทุกมุมเพราะขนาดของแต่ละจุดและพื้นผิวที่เลือกใช้มีลักษณะต่างกัน ผลงานมีความโดดเด่นในเรื่องแสงเงาหรือลวดลายที่มีความสวยงาม ผลงานชิ้นนี้มีการพัฒนามาจากชิ้นที่ 1 และ 2 เลือกใช้วัสดุพิเศษเพื่อให้งานดูน่าสนใจ แสดงความเป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มที่

ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 113

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของผลงานชิ้นนี้ เป็นการใช้สีสามโทนกระจายตามจุดที่เราต้องการเน้นเพื่อให้เกิดความสมดุลกัน ไม่ดูแปลกแยกจนเกินไป การทับซ้อนด้วยสีและจุด โดยจะคำนึงถึงทัศนธาตุเป็นสำคัญ ในเรื่องของการใช้ เส้น สี ให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยการใช้ความต่อเนื่องของเส้นทำให้เกิดบรรยากาศและ โทนสีที่ทำให้เกิดความกลมกลืน

ภาพประกอบที่ 114

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ในส่วนนี้ จะมีการใช้พื้นผิวที่หลากหลายในการสร้างสรรค์ผลงาน มีการใช้สีโทนร้อนเป็นจำนวนมาก แต่ข้าพเจ้าได้แทรกสีโทนเย็นกระจายเข้าไป เพื่อให้ตัวผลงานดูไม่แข็งจนเกินไป อีกทั้งยังใช้สีโทนเข้ม เพิ่มมิติให้กับตัวผลงานอีกด้วย

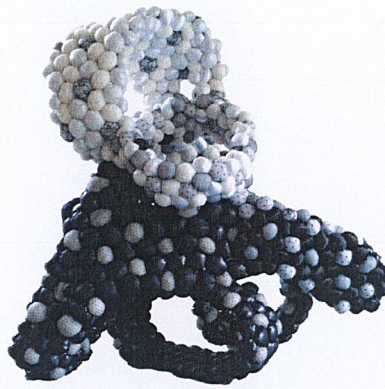

ภาพประกอบที่ 115

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของตัวภาพ เกิดจากการใช้ชุดสีที่มีการผสมผสานกันอย่างลงตัว ถึงแม้จะเป็นโทนสีเข้มและโทนสีอ่อนจนเกิดการผสมสีทางสายตา ทำให้ผู้ชมรู้สึกได้ถึงความเป็นดุลยภาพของตัวผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 116

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

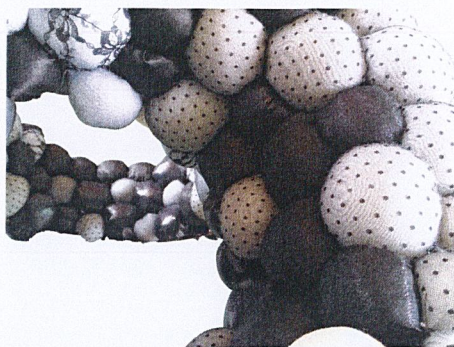
มีการลดทอนขนาดในองค์ประกอบ และขนาดของรูปทรง เพื่อให้เกิดทัศนียภาพทางการชม และจินตนาการ การใช้สีที่สอดคล้องกลมกลืนกันระหว่างบรรยากาศ ทำให้เกิดสัดส่วนที่ลงตัวขึ้น

ภาพประกอบที่ 117

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

การใช้รูปทรงที่สะท้อนให้เห็นถึงบรรยากาศของตัวภาพและสี ส่งผลให้จุดสังเกตในตัวภาพมีบทบาทและทำให้เกิดความเคลื่อนไหวในตัวผลงาน ซึ่งความชัดเจนในภาพนี้

ภาพประกอบที่ 118

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

โดยธรรมชาติ สายตาของคนเรามักจะมองการเคลื่อนไหวตามองค์ประกอบของภาพ เช่น เส้น สี น้ำหนัก ทิศทาง ซึ่งจะมีบุคลิก ลักษณะของการเคลื่อนไหวเสมอ โดยในผลงานชุดนี้ จะเป็นการใช้เส้นโค้ง กลม ซึ่งในการสร้างผลงานให้รู้สึกเคลื่อนไหวนั้น สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการวางค่าสีที่ค่อนข้างเหลื่อมล้ำกัน เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรง

บทที่ 5

บทสรุป

ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานข้าพเจ้าลุล่วงไปด้วยดีถึงแม้ว่าช่วงแรกอาจจะยังไม่ลงตัวในเรื่องกระบวนการคิด พอได้ทำได้สักพักรู้สึกเบื่อหน่ายเพราะว่าตัวข้าพเจ้าไม่ได้ศึกษาเทคนิคเพิ่มเติมมันจึงไม่เกิดสิ่งใหม่ในงาน ข้าพเจ้าได้เริ่มศึกษาเกี่ยวกับสีและลักษณะพิเศษของผ้าต่างๆจึงได้ผลที่ดีออกมาในช่วงงานชิ้นสุดท้าย มีเทคนิคต่างๆเพิ่มขึ้นมาก ทำให้งานดูสนุกและคนทำก็สนุกไปกับงานไม่น่าเบื่อ การใช้รูปทรงอิสระที่น่าเสนออารมณ์ข้าพเจ้าออกมาได้ดี ความเป็นตัวของตัวเองสร้างความมั่นใจให้กับงาน มันก็เหมือนกับการใช้ชีวิตของมนุษย์ถ้าทำซ้ำๆอยู่บ่อยๆอาจไม่เคยได้พบเจอสิ่งใหม่ ดังนั้นชีวิตจึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ สิ่งที่เกิดคือสิ่งที่ดี เมื่อมนุษย์พบเจอสิ่งใดเราก็นำมาปรับใช้กับการดำเนินชีวิตทุกอย่างเชื่อมโยงกัน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

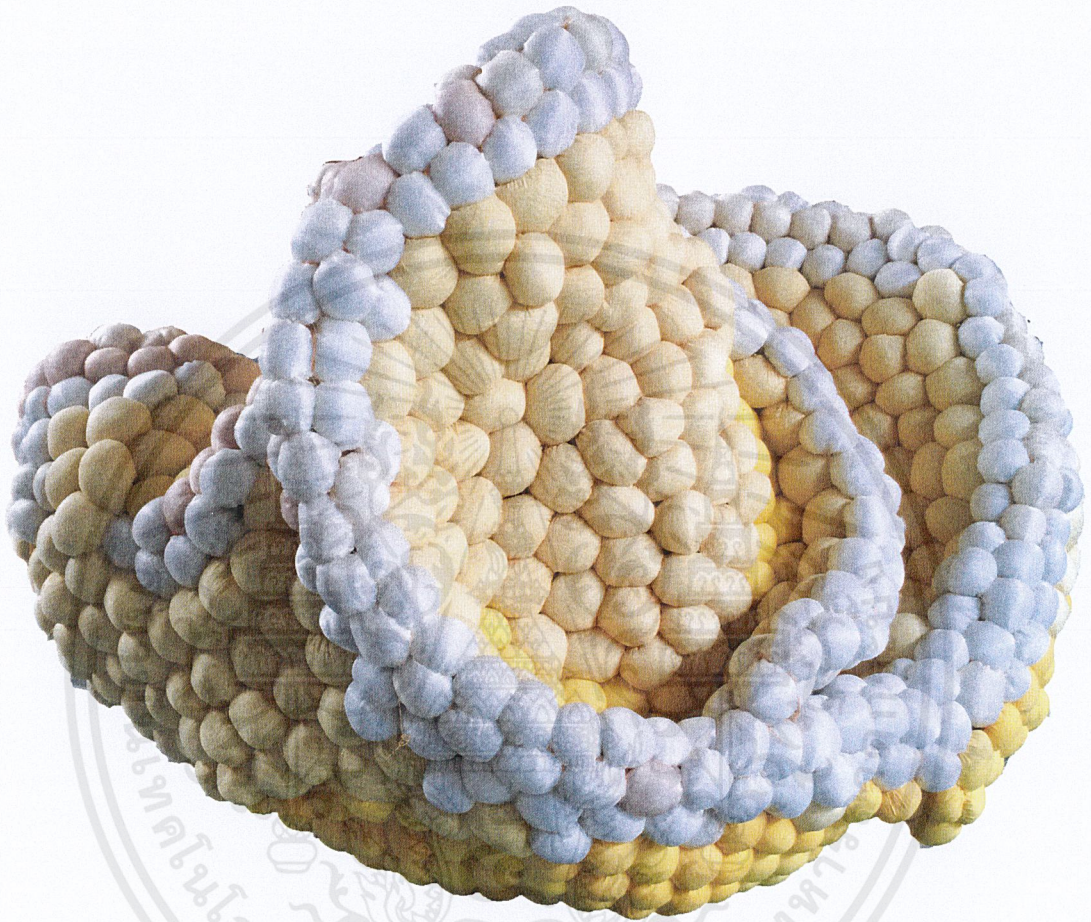
ปัญหาข้าพเจ้าคือการคิดจะทำรูปทรงเดิมๆเพื่อที่จะแก้ปัญหาผลงานชิ้นที่หนึ่งไม่สามารถเห็นผลสำเร็จจึงพยายามเสนอรูปทรงระนาบในผลงานของชิ้นที่สองและชิ้นที่สาม ซึ่งมันจะทำให้ผลงานทั้งสามชิ้นไม่มีความโดดเด่นของแต่ละชิ้น และการส่งโครงร่างที่ซ้ำเพราะข้าพเจ้าไม่ได้ศึกษาในเรื่องรูปทรงอย่างลึกซึ้งทำให้เวลาคิดของผลงานดำเนินช้ามาก ผลที่ตามคือไม่มีความประณีตในผลงาน ความไม่สมบูรณ์เท่าที่ต้องการ เกิดความผิดพลาดและแก้ปัญหาไม่ทัน ผลงานบางชิ้นยังไม่เสร็จต้องมาเสียเวลาทำผลงานอีกชิ้นหนึ่ง เริ่มทำให้จัดระเบียบเวลาไม่ได้ แต่ข้าพเจ้าคาดหวังไว้ว่าผลงานข้าพเจ้าจะสร้างทัศนคติในการมองเศษผ้าใหม่ในรูปแบบของงานศิลปะ และขอให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษากระบวนการทำงานจากผลงานข้าพเจ้า

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน plant seed, 2557

เทคนิค Soft sculpture

ขนาด 150X150 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน orchid, 2557

เทคนิค Soft sculpture

ขนาด 160X150 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Manila tamarind, 2557

เทคนิค Soft sculpture

ขนาด 150X160 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวนिरชร พิรุณเนตร
วัน เดือน ปีเกิด	8 มิถุนายน 2536 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่	240/11 ซอย สุขสวัสดิ์ 31/1 ถนน สุขสวัสดิ์ เขต/แขวง ราษฎร์บูรณะ กรุงเทพฯ 10140 โทร 081-439-0406
ประวัติการศึกษา	2538 โรงเรียนวรรัตนวิทย์ 2540 โรงเรียนสารสาสน์สุขสวัสดิ์ 2546 โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา 2557 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปกรรม สาขาวิชาประติมากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้